

— Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ —

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Χίου κ. Μίλτος Κουντουρῆς, μᾶς ἔστειλε τὸ παρακίτω γράμμα, ἀπαντώντας στὸν τρισαγαριτωμένο Παιδολόγιο κ. Κωστή Χαριτάκη, πὸς τὶς προάλλες τσαμπούνισε σὲ κάποια φιλάδα πὸς ὁ Ταγκόπουλος ἔπρονόμειυσε καὶ κατέστρεψε μίαν ὥραϊαν ἐπὶ ἀνδίκων, ὅπως ἐπὶ τὸ λυρικώτερον ἀπεκάλεσε τὴ «Φοιτητικὴ Συντροφιά».

Φίλε Νουμά,

Ἔπεσε στὰ χέρια μου τὶς προάλλες ἓνα μακαρίτικο λαθρόβιο φύλλο, καὶ μὲ κατάπληξή μου διάβασα ἐκεῖ ἓνα ἄρθρο τοῦ κ. Κωστή Χαριτάκη γιὰ τὴ «Φοιτητικὴ Συντροφιά». Συχνὰ ἔχω δεῖ ὡς τώρα, σὲ περιοδικὰ κ' ἐφημερίδες νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸ χαριτωμένο ἐκεῖνο σωματεῖο τῶν εἰκοσὶ μας χρόνων, καὶ πάντα, θεληματικὰ ἢ ἄθελα νὰ διαστρεβλώνεται ἡ ἱστορία του. Δὲ μ' ἔμελε αὐτὸ, ἐνόσω οἱ ἀνακρίθειες εἴταν γιὰ ὄφελος τῶν παλιῶν ἐκείνων καὶ πάντα καλῶν συντρόφων καὶ φίλων μου. Μὰ ὅταν προχθὲς διάβασα τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Χαριτάκη, πὸς εἶναι γραμμένο γιὰ ὀρισμένους σκοποὺς κ' ὄχι γιὰ νὰ ξεπερετῆσει τὴν Ἀλήθεια, σκεδὸν ὀργιστήκα ἐναντίον τοῦ παλιοῦ καλοῦ μου φίλου, πὸς καταδέχτηκε νὰ μεταχειριστῆ ἄνομα τῆς ἀγνῆς καὶ ἰδανικῆς ἐκείνης Συντροφίᾶς μας γιὰ νὰ πληγώσει τάχα ἓναν ἐχθρὸ του (!) — ὡς ποῦμε, τὸν κ. Ταγκόπουλο, καὶ νὰ παϊνέσει κάπως κομικὰ τὸν ἑαυτοῦλη του !

Κ' εἶναι ἀξιοθρήνητο, μὰ τὴν ἀλήθεια, καὶ θλιβετὸ τὸ φέροσιμο αὐτὸ τοῦ Χαριτάκη ἐνάντια σ' ἓναν Ταγκόπουλο, πὸς ὄλοι μας ξαίρουμε μὲ πόσες ἀτομικὲς τὸν καταστροφὲς καὶ μὲ τί ἀγῶνες πάρεσε ὡς τόσα νὰ βαστάξει στὸν ὄμο του ἓνα ἔργο, πὸς σημαίῳναι μὴ νὰ ἐποχῆ καὶ μὴ νὰ ἐπερίοδο στὴ νεοελληνικὴ σκέψη, τέχνη καὶ κοινωνία. Κ' εἶναι ἀσέβεια στὴν Ἀλήθεια καὶ στὴν Ἰδέα τοῦ Δημοτικισμοῦ, ἀσέβεια καὶ βλαστήματα στὴ «Συντροφιά» μας ἐκείνη πᾶρα λόγια, πὸς ὁ πικαρτωμένος — ποῖος ξαίρει γιατί — Χαριτάκης μας τινάζει μὲ τὸ ἄρθρο τοῦ λαθρόβιου. «Ἐζήτησε, λέει, χάριματα ὁ Ταγκόπουλος νὰ νὰ ὑποστυλοῦται τὴ Συντροφιά μας !...» Ὁσὶν ζεταὶ κανεὶς νὰ κρίνῃ τέτιο πρῶμα, ὅταν ἀναθεωρεῖται πὸς ὁ «Νουμάς», ἕξελλος ἀπὸ γὰρὰ νὰ τὴν ἰδρῶσῃ μας, ἀφιέσωνε στῆλες καὶ σελίδες ἀλάκερες καὶ δημοσίευσε τὶς προκλήσεις καὶ τὰ πραγματικά μας. Κρατοῦσα ἐνὸς τὰ λευτὰ τῆς «Συντροφίᾶς» μας καὶ ξαίρω τι θὰ μπορούσαμε νὰ διαθέσοιμε. Ἄν ὁ κ. Χαριτάκης ἔλεγε πὸς ὁ Ταγκόπουλος καὶ ὕλικὴ ἀκόμα βοήθεια πρόσφερε στὴ «Συντροφιά», θὰ εἴταν πῶς κοντὰ στὴν Ἀλήθεια. Γιατὶ πὸς καὶ μὲ τι λευτὰ θὰ πληρώνουμε μὲ τὶς λίγες ἐκδόσεις πὸς θυλάμε τότε; ἀνίσως ὁ «Νουμάς» δὲ δεχότανε νὰν τὶς δημοσιεύει πωτῆτερα κ' εἶται σημαντικὰ νὰ μᾶς ἀλαφρώνει ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῶν τυπωτικῶν ;

Ἔπειτα σὲ ποιὸν, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, χρωστᾶμε τὴ φανταστὴρὴ διάδοσή μας ; Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδας μᾶς ἔστειλαν, χάρις στὸ «Νουμά», παινετικὰ γράμματα καὶ σωροὺς βιβλίων γιὰ τὴν προπαγάνδα. Οἱ καλύτεροι ἀπὸ τοὺς λογοτέχνες μας κάμνανε δουλὲς γιὰ τὴ Συντροφιά μας. Ὁ Φωτῆδης, δὲν τὰ

δημοσιεύματα τοῦ «Νουμά» ὀρηθήκα νὰ γράψῃ τὸ ἀφιέρωμά του ἐκεῖνο ! Τί θὰ εἴμαστε, χωρὶς τὸ «Νουμάς» ; Μὴ μποσεμικὴ συντροφιά ἀπὸ λίγα ἄτομα, ἀδύναμη κ' ἀγνωστὴ, κ' ἴσως λιγώζω. Κι ἀκόμα, ἂν ἐθγάξῃμε μ' ἓνα ὀποιοδήποτε τρόπο, δικὸ μας δελτίο, καθὼς μελετήσαμε κάποτε, αὐτὸ ποτὲ δὲ θὰ μεγαλωνε τόσο τὴ φήμη τῆς «Συντροφίᾶς» μας, ὅπως περιλάμπε τότε τὴν εἶχε καταστήσει ὁ «Νουμάς». Εἶδαμε δὲ κίβλας τὴν ἀπελπιστικὴ κυκλοφορία πὸς εἶχαν οἱ δύο - τρεῖς ἐκδοσούλες μας !...

Αὐτὰ τὰ μάταια κ' ἀναχρονιστικὰ φωνάζει τώρα ὁ καλὸς μας Χαριτάκης. Καὶ λέει ἀκόμα, πὸς ὁ Ταγκόπουλος εἶναι ὁ αἴτιος τοῦ θησιματός της, ἐνῶ εἶναι γνωστὸ πὸς ἡ «Συντροφιά» ἀτρόφησε καὶ σιγά σιγά ἔσθησε μὸλις ἡ διοίκησή της δόθηκε σὲ χέρια ξένα πρὸς τὴν ἀρχικὴ ἰδεολογία καὶ τοὺς πρώτους νεανικοὺς ἐνθουσιασμοὺς καὶ τοὺς σκοποὺς της.

Ὅσο γιὰ τὸ ἄλλο σημεῖο τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Χαριτάκη, τί νὰ πεῖ κανεὶς ; Χαίρουμαι πὸς εἶται παινίει τὸν ἑαυτὸ του κ' ἐγαλογοῖ ὁ φίλος μου. Εἶη τὸ ὄνομα του δεδοξαμένον εἰς τοὺς αἰῶνας... Γιατὶ, δυστυχῶς, γιὰ νὰ εἰπωθεῖ καὶ δῶ ὀλόσωμη ἡ ἀλήθεια, θὰ χρειαστῆ, μαζὶ μὲ τὰ ὄνοματα τοῦ Φιλ. Δραγοῦμη καὶ Μάνου Βατάλα, συχνὰ νὰ λιθανιστῆ καὶ τὸ δικὸ μου, καὶ τέτιο πρῶμα — τέτιο δόξα ! — τὴ χαρίζω ἀλάκερη στὸ φίλο μου Χαριτάκη, πὸς, καθὼς φαίνεται, πᾶει νὰ τρελλαθεῖ μὴν τὴν ἐχάσει ὁ εὐλογημένος !

Χίος 30/10)20.

Δικός σου

ΜΙΛΤΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τῆς Φώτης

Δὲν εἶναι τίποτα ὀμορφότερο
Σὰν τὴ φταγοῦλα τῆς θωριά σου,
Ὅταν τὰ ὀλόξανθα μαλλιάκια σου
Γέρνον ἀπάνω στὴ δουλειά σου.

Τὰ δαχτυλάκια σου ματόνουνε
Λίγως παράτονο εἶτε ζούλα,
Γιὰ νὰ στολίσουνε τὶς πλούσιες
μὲ βελουδάκια καὶ μὲ τούλια.

Σένα τὰ ρούχα σου τριπήσανε
Κι ἀπ' τὸ παλιὸ σου σκαρπινάκι,
Σὰ βρέχει μπαίνουν τὰ νερόδροχα
Καὶ σοῦ παγώνουν τὸ κορμάκι.

Μὰ εἶσαι ὀμορφότερη ἀπ' ὄλες τοὺς,
Κ' εἶναι τὸ στόμα σου λουλούδι,
Τὰ δαχτυλάκια σου κρινόφυλλα
Κ' εἶναι ἡ φωνούλα σου τραγοῦδι.

Θέλω νὰ γέρνεις τὰ ματόλαδα,
Νὰ μισανοίγεις τάχειλάκι...
Γιὰ σένα παίρνω τὸν ἀνήφορο
Πὸς φτάνει στ' ἄσπρο σου σπατίλι.

ΔΩΡΑ ΜΟΥΤΣΟΥ